

flutte sig til en anden Præst, men man maatte ogsaa sørge for, at en saadan anden Præst kunde findes i en nogenlunde rimelig Nærhed. Man har søgt at afhjælpe denne Mangel ad forskjellige Veie, s. Ex. ved at foreslaae, at Sognebaandsløserne skulde have Ret til at benytte den fremmede Præst i deres egen Sogneskirke, eller til at flutte sig til Capellaner, Catecheter eller andre saadanne ordinerede Geistlige, selv om de ikke vare beskiftede Sognepræster, eller ved at kræve, at theologiske Candidater, som opfyldte de øvrige Betingelser, kunne blive ordinerede, selv om de ikke vare kaldede til en vis Menighed. Alle disse Forslag er det ikke lykkes at føre igjennem. I miblertid er Trangen til at faae yderligere Tillæg til Sognebaandsløsningsloven hvert Aar bleven stærkere og stærkere, og Forholdet er saaledes, at Folkekirken trues med Opløsning, hvis man ikke meget snart faaer Mangelne afhjulpne. Under disse Forhold have vi troet at maatte gaae ind paa en anden Veie og søge ved at begrænse Friheden meget stærkt at faae den Trang afhjulpent, der har vist sig at være tilstede. Vort Forslag gaaer derfor ud fra, at Trangen skal føles af idetmindste 20 Huusfædre, og at de ville bringe et saa stort Offer derfor, at de selv ville stæffe sig enten en Kirke eller en Vedesal, som særlig er indrettet dertil, og at de hoi indenfor i det nærmeste 3 Miles Afstand derafra. Naar dette er Tilfældet, skulde der efter Lovforslaget indrømmes dem Ret til selv at tage sig en Præst, vel at mærke dog kun, hvis de ville lønne ham, og de dertil ville tage en Mand, som af Kirken er indviet til Præst paa sædvanlig Maade, men hvis Tjeneste Staten ikke for Tiden har Brug for. Tillige skulde de underkaste sig alle Folkekirkenes Forrifter og dens Tilsyn, og saaledes er det, de opnaae ved Forbindelsen med den jo igrunden kun tvingende Bestemmelser, hvorimod de selv maae bringe alle de Offre, som høre med til at danne en Menighed. Det har imiblertid vist sig, at der virkelig er Trang tilstede til en saadan Lov. Jeg behøver kun at minde om den Bevægelse, der har fundet Sted for 3 Aar siden paa Bornholm, og som drog omtrent 1500 Mennesker ud af Folkekirken paa en Befolkning af 30,000 Mennesker.

Det vilde have været forebygget, hvis en Lov som denne havde været givet, og har ført til meget beklagelige Forhold. Dog synes der nu igjen at være Udsigt til, at idetmindste en Deel af dem kan føres tilbage til Folkekirken, saafremt vort Forslag maatte blive vedtaget. Jeg skal dernæst minde om de Forhold, som ere Alle bekendte, og som findes i Nyslinge Sogn i Thy, hvor Udtrædelsen hidtil er bleven forhindret ved den frie Menigheds store Maabehold og Besindighed, men meget snart kan blive iværksat, naar man ikke griber ind og ad Lovens Veie sikrer den Bestaaen som en særlig Menighed i Folkekirken, saaledes som de have udtalt det i det Andragende, som jeg igaar havde den Ære at overlevere til Thingets Formand. Endelig er der ogsaa i Jylland paa flere Steder en saa stærk Bevægelse, at man kan vente, at den meget hurtig vil føre til en Udtrædelse, saafremt man ikke paa en eller anden Maade søger at afhjælpe den Trang, der føles. Vi tillade os derfor at anbefale dette Lovforslag til Thingets og Ministerens velvillige Overveelse. Vi haabe, at man vil finde, at det er en saa ringe Frihed, der her begjæres, at den kan indrømmes uden nogen Fare enten for Staten eller for Folkekirken, ja, at den er aldeles nødvendig, hvis ikke Folkekirken efterhaanden skal gaae sin Opløsning imøde.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive trykt ombeelt til de Herrer Medlemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: „Udkast til Lov om Armeens Forsyning med Haandskydevaaben og dertil hørende Ammunition.“

R. Pedersen: Af den Debat, der blev ført her igaar, fremgik det, at det foreliggende Lovudkast har fundet Anerkjendelse fra alle Sider, og da man ikke alene her men ogsaa andre Steder en Tid har levet, og vel endnu lever paa Forsøgenes Gebeet, kan det heller ikke nægtes, at den høitærede Krigsminister fortjener Paastjønneelse for, at han alt har